

1989-2009: E tu, West!

д-р Георги Чалдъков, Ръководител на учебно-научен център по клетъчна биология, Медицински университет – Варна
04 октомври 2009 г.

Наближава 10 ноември 2009, ще станат 20 години от новия преврат – премахване на политическата власт на БКП, фенотипната ѝ модулация в БСП, разочарование от СДС, фалшив цар-истински лъжец Симеон Сакскобургготски, тройна коалиция...

Като оценявам високо свободата да се движим свободно по света и сравнително свободно да пишем и говорим, останалото е 20 години неокомунизъм - бивши БКП водачи, техни синове, дъщери, снахи, зетове и внуци заемат ръководни държавни и икономически постове. И международни – генерален директор на ЮНЕСКО (UNESCO - United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization). Журналистът Явор Дачков нарече избора “цинизъм!” – описа го с обосновано (evidence-based) възмущение във вестник “Уикенд”, 26 септември – 2 октомври 2009, стр. 26: “Бокова, дъщерята на убиеца – борец за демокрация?!” А един от неговите “Гласове” потвърди диагнозата: “Това е цинично” – написа Ивайло на 6-та страница в броя на вестника от 2 – 8 октомври 2009.

Голямата PR акция на коалиционното и сегашното правителство и президента Първанов (виж PS-1) и на самата Бокова, както и “западното лековерие” и лицемерие, изиграха решаваща роля в нейния избор за генерален директор на ЮНЕСКО. Владимир Буковски – пациент на съветските психушки, дисидент и неврофизиолог от Кембридж и Станфорд - отново дойде в България и изнесе уроци за негативното западно влияние върху новите демокрации в Русия и Източна Европа. Аз – наивен гражданин на България и клетъчен биолог от Варна и Рим - по-често питам приятелите си дали Западът се бори за човешки права (human rights) или за права на парите (money rights)?

Всичко това обаче не е попречило на Юлий Цезар, виждайки че сенатори, водени от Брут, искат да го убият, да изрече “E tu, Brute!” (И ти ли, Бруте!) - на 15 март 44 г. Пр. Хр. по време на заседание на римския сенат. Сега, виждайки новия генерален

директор на ЮНЕСКО, искам да извикам: E tu, West! (И ти ли, Западе!) - 20 години след първите демократични митинги в София, Бургас, Варна... (виж PS-2).

PS-1. Ако подобни лобистки действия бяха направени за номинирането на Йордан Радичков за Нобелова награда за литература, сега можеше да сме горди, че имаме Нобелист, а не да се срамуваме, че имаме генерален директор на ЮНЕСКО.

PS-2: От юли 2009 г. имаме *da capo* (отново) една надежда – народът гласува доверие на ГЕРБ, ГЕРБ и парламента – на един нов *capo* - министър-председателят Бойко Борисов – той посвети победата на дядо си, убит от комунистите през 1944 г. – това сакрално посвещение може да поддържа надеждата за истински промени в България. Докато те не се случат, неокомунизмът, съчетан с “западното лековерие” и лицемерие, ще продължава да се развива в България.